

Een labyrint van kleine paden in Waals-Brabant

Praktische gegevens

- ▶ LENGTE: 12 km
- ▶ TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 39 (1:50.000), 39/3-4 (1:25000)
- ▶ VERTREKpunt: Bij de kerk van Ohain in Waals-Brabant.

Lasne bevindt zich in het midden van Waals-Brabant en is fusiegemeente van Couture-Saint-Germain, Lasne-Chapelle-Saint-Lambert, Maransart, Ohain en Plancenoit. Lasne was in 2004 de rijkste gemeente van België en kampt met een enorme residentiële druk van rijke burgers en van sterren die een fiscaal gunstige omgeving zoeken.

Het dorpsplein van Ohain is een van de mooiste van Waals-Brabant en is omgeven met oude huizen. Vele kunstenaars, schilders, schrijvers en muzikanten kwamen in Ohain inspiratie zoeken. Onder andere de charmezanger Marc Aryan ligt er begraven. Verder is in Ohain ooit een belangrijke afspraak gemaakt: industriëlen en vakbondslui zouden er in 1941 afgesproken hebben om, als de oorlog voorbij zou zijn, de betrekkingen tussen werkgevers en loontrekkenden te normaliseren en ze zouden er de basis gelegd hebben voor de sociale zekerheid. Dit moest in het geheim gebeuren want de Duitsers hadden het Bestuurcomité van de Nationale Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid ontbonden.

De naam van het riviertje de Lasne zou van Keltische oorsprong zijn en "rivier met kalm water" betekenen. Bij Couture-Saint-Germain hebben we zicht op de prachtige meanders die het riviertje maakt.

We lopen langs de enorme muren van de vroegere abdij van Aywiers. Die muren zijn gebouwd met een ijzerhoudende steen uit de streek en van het mortel wordt gefluisterd dat het zijn weerstand te danken heeft aan een basis van roggemeel. De Heilige Lutgardis, patroonheilige van de blinden en zwangere vrouwen en van de Vlaamse Beweging, leefde veertig jaar lang in de cisterziënzerinnennabdij. Omdat ze geen abdis wilde worden, kreeg ze van Onze Lieve Vrouw de gunst om nooit Frans te moeten leren. Van de abdij blijft niets meer over: na de Franse revolutie werd ze afgebroken en steen voor steen verkocht. Wel zien we binnen de muren een kasteel uit de achttiende eeuw omgeven met een park en Engelse tuinen. Tegenwoordig wordt het domein twee maal per jaar opengesteld voor het feest van de planten en de tuin.

Onderweg in de weidse velden krijgen we een mooi zicht op de leeuw van Waterloo: opgericht ter herdenking van de Slag bij Waterloo die hier plaatsvond en waarbij Napoleon verslagen werd. Op deze wandeling komen we trouwens, ergens verscholen tussen een groepje bomen, nog een herdenkingsmonument tegen ter ere van een Pruisisch heer die hier viel.

Maar wat ons eigenlijk naar Lasne lokt is het labyrint van kleine paadjes over velden, door bossen, door weiden, langs beken en langs achtertuinen. Alle zijn ze bewegwijzerd met hun toenaam en met hun nummer uit de atlas der buurtwegen. Het bewaren en onderhouden van dit netwerk hebben we te danken aan de vereniging Lasne Nature, die ijvert voor de bescherming en verdediging van het milieu, de natuur en de levenskwaliteit in Lasne en omgeving. Lasne Nature geeft verschillende publicaties uit, waaronder een prima topografische kaart met daarop alle paden.

Beschrijving

Verlaat het dorpsplein van Ohain langs de rue de l'Eglise Saint-Etienne. Aan de kerk daal je over de kasseien verder af tot op de Route de la Marache. Je gaat links en aan de Auberge de la Roseraie verlaat je de weg en je volgt het pad nr72, het Sentier du Champs d'Ohain. Het pad steekt de Smohain over, loopt even langs een bos en loopt dan verder op de rand van een akker. Je komt op het pad nr9, de Chemin du Bois des Pauvres, je volgt dit hol bospad naar rechts. Aan het Sentier d'Aquinot dat van links komt blijf je gewoon rechtdoor gaan. Aan de overkant van een asfaltweg vind je tussen afsluitingen het pad nr65, het Sentier du Monument Prussien. Aan een volgende asfaltweg steek je gewoon over en aan de overkant van de weg loop je nog steeds met het pad nr 65 over een akker in de richting van een bosje. Links van het bosje, met een monument erin, loopt het pad verder op de rand van een akker. Ook de volgende weg kan je gewoon oversteken en je gaat rechtdoor, nog steeds met pad nr65. Dit keer loodst het pad je door een naaldbos. Je volgt het pad altijd rechtdoor en uit het bos loop je naar de Route de l'Etat die je oversteekt.

Nog steeds volg je het pad nr65, dit keer langs de oever van de Lasne. Een privé-weg links neem je niet, je loopt rechtdoor verder met pad nr26, het Sentier du Petit Champ. Het pad komt uit op een asfaltwegje: dit volg je rechtsaf en je stapt tot aan de kerk van Couture-Saint-Germain. Aan de kerk verlaat je de Rue du Petit Champ, je loopt langs de kerkdeur en je volgt links de gekasseide Rue de la Chapelle St-Germain. Je maakt een bocht naar rechts en je laat even verder het pad nr25 links liggen: je volgt rechtdoor het pad nr23. Het pad volgt helemaal de linkerrand van een groot grasveld en brengt je in het diagonaal tegenoverliggende hoekpunt van het veld. Voorbij het veld brengt een stukje kasseiweg je op de Rue du Village: rechtsaf hier. Aan huisnummer 51 sla je linksaf richting Cimetière. Nog voor het kerkhof neem je rechtsaf de weg nr19, Sentier de la Sapinière. De kiezelweg daalt en bij het toegangshek tot het private abdijsdomein, 150 meter voor de poort, sla je rechtsaf in een mooi dalend bospad. Beneden daalt het pad langs de afsluiting van een weide naar de Lasne. Over het riviertje ga je links en door een draaimolentje ga je een grote weide in. In de weide blijf je het riviertje volgen, tot je de weide weer uit kan. Je loopt schuinrechts over een parking langs de Route de l'Etat.

Op het einde van de parking volg je de gevaarlijke Route de l'Etat. Even voorbij het oude station van Maransart-Aywiers sla je rechtsaf richting Plancenoit en nog onmiddellijk rechtsaf neem je de kasseiweg, Rue de Payot, voorbehouden voor lokaal verkeer. Reeds in de eerste bocht neem je rechts een pad. Dit is het pad nr51, de chemin de Faweyat, maar begin 2012 was hier het bordje verdwenen en bovendien had een of andere grapjas het pad onder houtblokken begraven. Je moet dus goed uitkijken om dit pad niet te missen en misschien even over de houtblokken klauteren. Het pad stijgt en loopt dan tussen afsluitingen verder. Het pad komt, samen met een ander pad van rechts, uit op een asfaltwegje. Dit asfaltwegje neem je links

en aan de splitsing ga je rechts in de doodlopende Tienne à Tout-Vent. Aan het huis met nummer 11 verdwijnt het asfalt en volg je rechtdoor het pad nr52, het Sentier à Tout-Vent. Het pad loopt over een akker tot bij een kruising van veldwegen: je steekt de kasseiweg niet over maar je neemt de brede veldweg haaks linksaf. Je volgt dus de Chemin de Cloqueau door de velden.

Zeshonderd meter ver op deze weg neem je niet het pad nr44 naar links maar nog honderd meter verder sla je rechtsaf in de Chemin de la Bruyère. Hier zie je de Leeuw van Waterloo, meer dan drie kilometer verder. Je blijft de weg volgen tot op een kruispunt aan de rand van het bos: rechtsaf hier met pad nr54, Sentier du Camp du Colombier. Even verder steek je een asfaltwegje gewoon over en je loopt met het pad nr54 verder, dit keer over een veld. Aan een witte hoeve sla je linksaf met de Chemin du Bois du Greffier. De weg is breed, daalt en wordt verderop een mooi, hol bospad. Je komt uit op een brede asfaltweg die je rechtsaf neemt. Je neemt de eerste straat links: de Chemin du Cheval de Bois. Aan de splitsing neem je links de Rue Baron de Xavier. Je stijgt op kasseien. Op het kruispunt ga je links in de dalende en doodlopende asfaltweg. Bijna beneden sla je, over de oprit van huis nummer 22, rechtsaf in het pad nr59, het Sentier la Marmite. Voorbij het laatste huis loopt het pad tussen afsluitingen en daalt naar de Smohain. Dit riviertje steek je twee maal over en je stijgt dan met het pad door het bos tot op een asfaltweg. Hier ga je met de weg links.

Op het einde van de straat kan je verder in het pad nr66, het Sentier du Pré des Ornois, tussen afsluitingen. Op het einde van het pad steek je met de Rue d'Aquinot linksaf de Smohain over. Verder steek je de Route la Marache over en je gaat rechtdoor tussen paardenstallen en golfterrein. Je laat het golfterrein links liggen en je volgt het pad nr79, het Sentier du Bois. Het pad loopt over een veld en je stijgt schuinlinks naar de bovenhoek van het veld. Daar kan je het bos in maar dat doe je niet: sla hier rechtsaf en volg pad nr62 langs de bosrand. Na 350 meter langs de bosrand gelopen te hebben, sla je met pad nr62 rechtsaf. Van hieruit zie je de kerk van Ohain al liggen en het pad nr62 brengt je tussen achtertuinen en een sparrenbos weer op de Route de la Marache.

